

Формування кадрової стратегії є сумарним результатом впливу таких основних чинників, як зовнішнє і внутрішнє середовище підприємства, короткострокові завдання і стратегія розвитку підприємства. Враховуючи також, що реалізація усіх інших стратегій підприємства, так або інакше, пов'язана саме з персоналом підприємства, тому необхідно визнати, що кадрова стратегія у цьому сенсі стає ключовою. При цьому, стратегія діяльності підприємства є системою управлінських і організаційних рішень, спрямованих на реалізацію місії, цілей і завдань, що пов'язані з її розвитком.

Підводячи підсумок, можна наголосити, що загальні вимоги до кадрової політики в сучасних умовах зводяться до наступного:

- кадрова політика має бути тісно пов'язана із стратегією розвитку підприємства, в цьому відношенні вона представляє собою кадрове забезпечення реалізації стратегії;

- кадрова політика має бути досить гнучкою. Це означає, що вона має бути, з одного боку, стабільною, оскільки саме із стабільністю пов'язані певні очікування працівника, з іншого - динамічною, тобто коригуватися відповідно до зміни тактики підприємства, виробничої і економічної ситуації;

- оскільки формування кваліфікованої робочої сили пов'язане з певними витратами для підприємства, кадрова політика повинна бути економічно обґрунтованою, тобто виходити з його реальних фінансових можливостей;

- кадрова політика повинна забезпечити індивідуальний підхід своїм працівникам.

Таким чином, кадрова політика спрямована на формування такої системи роботи з кадрами, яка орієнтувалася б на отримання не тільки економічного, але і соціального ефекту за умови дотримання чинного законодавства.

РОЗВИТОК БУДІВЕЛЬНИХ ПІДПРИЄМСТВ ЗА РАХУНОК ВПРОВАДЖЕННЯ ІННОВАЦІЙ

В. О. ЄСІНА, канд. екон. наук, доцент, О. В. СИНИЦЯ, Р. В. АКОПЯН
*Харківський національний університет міського господарства
імені О. М. Бекетова*

В умовах ринкової економіки підприємства будівельної галузі зазнають постійного тиску з боку конкурентів як на внутрішньому так і на

зовнішньому ринках. Ця конкурентна боротьба лежить не тільки в полі цінової політики, що ведуть підприємства, та якості нерухомості, але й у сфері сучасних будівельних матеріалів, що застосовуються під час виробництва.

Як свідчить світовий досвід, забезпечення конкурентоздатності будівельної продукції на українському та світовому ринках можливе лише за умови інноваційного розвитку, зумовленого впровадженням наукових досягнень у різних сферах виробництва та в організації, управлінні та економіці самого підприємства.

Розрізняють кілька типів інновацій [1]:

- товарна – впровадження нового продукту;
- технологічна – впровадження нового методу виробництва;
- ринкова – створення нового ринку товарів і послуг;
- маркетингова – освоєння нового методу впливу на споживача;
- управлінська – реорганізація структури управління;
- соціальна – впровадження заходів з метою поліпшення життя населення;
- екологічна – впровадження заходів з питань охорони довкілля.

Для розвитку будівельного підприємств пропонуємо обрати систему товарної орієнтації, що відображає міру того, наскільки новий товар може змінювати встановлені моделі поведінки споживачів.

На основі цього виділяють три типи товарних нововведень: нововведення тривалого сприйняття має найменший руйнуючий вплив на встановлені моделі; динамічно тривале нововведення – дещо більш «підривне», ніж тривале, але воно не змінює загальноприйняті моделі поведінки; радикальне нововведення – змушує споживачів прийняти нові моделі поведінки [1].

Одним з перспективних напрямків розвитку інновацій є будівництво. Незважаючи на те, що будівельної галузі властивий певний консерватизм, регулярно з'являються нововведення, які доповнюють, полегшують і вдосконалюють процес будівництва, а також покращують споживчі властивості будівельної продукції, роблять її більш доступною і бажаною для покупця [2].

Розглядаючи діяльність будівельного підприємства з точки зору інноваційного розвитку, можливо виділити кілька основних напрямків інноваційного розвитку, а саме: нововведення в проектуванні будівель та споруд, транспортній системі та комунікаціях; нові методи управління і

організації будівельного виробництва; нові будівельні технології; нові будівельні матеріали, вироби та конструкції.

Список використаних джерел:

1. Інноваційне підприємництво : креативність, комерціалізація, екосистема : навчальний посібник для вищих навчальних закладів / авт. кол. : Ю. М. Бажал, І. В. Бакушевич, У. Венесаар та ін. / за ред. д-ра екон. наук, проф. Ю. М. Бажала. – Київ : Унів. вид-во ПУЛЬСАРИ, 2015. – 280 с.

2. Якименко О. В. Вплив інноваційного потенціалу на розвиток будівельних підприємств / О. В. Якименко // Збірник наукових праць ВНАУ. Серія : Економічні науки № 4 (81). – 2013. – С. 316–325.

ФОРМУВАННЯ ОРГАНІЗАЦІЙНО-ЕКОНОМІЧНИХ НАПРЯМІВ ЕФЕКТИВНОГО РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВА

Н. М. МАТВЄЄВА, канд. екон. наук, доцент, В. В. ТРУФАНОВ

*Харківський національний університет міського господарства
імені О. М. Бекетова, м. Харків*

В умовах постійного дефіциту паливних ресурсів в Україні, необхідності зниження енерговитрат при виробництві, транспортуванні та споживанні теплової енергії питання оптимізованого теплопостачання населених пунктів є державним завданням.

Законом України "Про теплопостачання" визначено основні принципи державної політики у сфері теплопостачання:

- підвищення енергоефективності функціонування систем теплопостачання;
- оптимальне поєднання систем централізованого, помірно-централізованого, децентралізованого та автономного теплопостачання;
- періодичний перегляд, удосконалення та техніко-економічна оптимізація схем теплопостачання.

На сьогодні в сфері теплопостачання існують невирішені проблеми, що характерні для більшості населених пунктів України, зокрема:

- потужності встановленого обладнання котелень, як правило, значно перевищують теплові навантаження;
- не виконуються вимоги чинних в Україні норм і правил щодо регулювання та обліку теплової енергії при її виробництві, транспортуванні